

τὸν Μέρην Συναξαριστὴν τοῦ Αὐγούστου (Ἀθήναι 1894). Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον
 διεσώθη καὶ εἰς δύο ἀχιορευτικὰ χειρόγραφα (τῆς Μοῦνης Διονυσίου), τὸ ἓν
 ἀντιγραφέν κατὰ τὸ ἔτος 1754 καὶ τὸ ἕτερον ὀλίγον μετὰ τὸ 1775 (Russo, ἔνδ'
 ἀνωτ. σ. 21 καὶ 34). Ὡς ἐπὶ τούτων τῶν χηρῶν ὁ Ρούσος παραπέμπει εἰς τὸ
 βιβλίον του Studii si Critice, Βουκουρέστι, 1910, σελ. 2-3.

Ὁ βίος συντάχθη μετὰ τὸ 1517 καὶ πρὸ τοῦ 1521 (Russo, Studii I σ. 31).
 Τὸ συμπέρασμα τῆς μελέτης τοῦ Ρούσου εἶναι ὅτι ὁ βίος συνετάχθη ἀρχικῶς
 εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐν τῇ ἀρχικῇ ἑλλ. συντάξει ἐγένετο σλαβωνικὴ
 μετάφρασις, ἐξ ἧς ἔπειτα ἡ ρουμανικὴ μετάφρασις. Ἀλλὰ ἡ σωζομένη καὶ
 ἐκδομένη ἑλληνικὴ μορφή τοῦ βίου εἶναι μεταγενεστέρα συντάξις ἐπὶ τῇ
 βάσει τῆς ἀρχικῆς καὶ οὐχὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ βίου.

Ὁ Δυμοσθ. Ροῦσος (ἐνδ' ἀνωτ., τόμ. Α' σ. 17-34) συνέγραψεν ἐκτενὴ πραγμα-
τείαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Νήφωντος ὑπὸ Γαβριήλ, πρώτου τοῦ Ἀγ. Ὁρους,
(ρουμανιστι). - Ὁ Γαβριήλ ὑπῆρξε σύγχρονος τοῦ Νήφωντος Β', πατριάρχου
Κων/πόλεως (1486-1489, 1497-1498), καὶ συνέγραψε τὸν βίον τοῦ περὶ τὸ 1517.
Ὁ Γαβριήλ ὑπῆρξεν ἱερομόναχος καὶ Πρώτος τοῦ Ἀγ. Ὁρους, δαυμαστής τοῦ Πατριάρ-
χου Νήφωντος καὶ ἐγκωμιστὴς αὐτοῦ, ἐξεσπείσθη δὲ τὴν Βλαχίαν ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἡγου-
μένων τοῦ Ἁθῶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Μονῆς Curtea de Argeș, ἀρσουλῆταις ὑπὸ
τοῦ ἡγεμόνος Neagoe, ὅτε περιηγήθη καὶ ἄλλα μέρη τῆς χώρας, τὰ ὅποια περιγράψαι.
Τὸ ὄνομα τοῦ δὲν ἀναγράφεται μόνον ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κείμενῳ

γίνεται λόγος περί αὐτοῦ (Russo, *Studii* I, σ. 25). Ὁ Ρούσσο διατυπώνει τὴν γνώμην (αὐτόθι, σ. 25 σημ. 1) ὅτι εἰς τὸν ἐν λόγῳ Γαβριήλ δύναται ἴσως νὰ ταυτισθῇ καὶ Γαβριήλ τις "μοναχός" ἀναφερόμενος εἰς τὴν "ἱστορίαν πολιτικὴν Κων/πόλεως" (ἔκδ. Βόννης σ. 68), εἰς τὴν "ἱστορίαν πατριαρχικὴν Κων/πόλεως" (ἔκδ. Βόννης σ. 134), καὶ εἰς τὴν "ἑκτεσν χροنيκὴν" (ἔκδ. Λάμπρου σ. 56).

Ὁ βίος τοῦ Ἁγ. Νήφωνος ^{ἀποτελεῖ} ~~ἔχει~~ κατὰ μέγα μέρος χρονικὸν τῶν ἐν Βλαχίᾳ συμβάντων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 15^{ου} καὶ τὰς ἀρχαίς τοῦ 16^{ου} αἰῶνος. Ἐννοεῖται μετεφράσθη (μέσω σλαβωνικῆς μεταφράσεως) εἰς τὴν ρουμανικὴν, εἰς ἣν ἔσχε μεγάλην διάδοσιν. Διεσωδὴ εἰς πολλὰ ρουμανικὰ χειρόγραφα, ὧν τὰ ἀρχαιότερα τοῦ 1654 καὶ 1682, καὶ ἐξεδόθη ἐπανατυπωμένως ρουμανιστὶ (α' ἔκδ. 1865). Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ βίου ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τὸ 1803 ἐν Βενετίᾳ εἰς τὸ «Νέον Ἐκλόγιον» (β' ἔκδ. 1863), ἐξ οὗ περιελήσθη ὑπὸ τοῦ Δουκάκη εἰς

